06/05/2020

Sf. Efrem cinstit la Radu-Vodă. PS Timotei Prahoveanul: Nimic nu se compară cu sângele vărsat de mucenici

De sărbătoarea Sfântului Efrem cel Nou, Preasfințitul Părinte Timotei Prahoveanul a slujit la Mănăstirea bucureșteană Radu-Vodă, care deține un fragment din moaștele cuviosului martirizat la Néa Makri (Grecia) în 1426.

În cadrul predicii, Preasfinția Sa a subliniat locul special pe care îl ocupă martirii în Biserică pentru că „au mărturisit prin sânge o negrăită iubire față de Dumnezeu”.

„Nimic nu este mai presus decât fapta celui care-și pune viața pentru prietenii săi”, a spus ierarhul amintind cuvintele Mântuitorului Iisus Hristos.

„Nimic nu se compară cu sângele vărsat întru mărturisirea Mântuitorului Hristos. De aceea, sfinții martiri au un loc special în Biserică”.

„Încă dintru început, pe mormintele lor se făceau liturghii, iar începând cu primele veacuri, atunci când s-a statornicit învățătura noastră de credință, în fiecare Sfântă Masă, respectiv în fiecare Antimis, se află un fragment din moaștele unui martir, tocmai pentru a ne aminti că mai mare iubire decât aceasta nimeni nu are ca viața să-și pună pentru prietenii săi”.
În continuare, Episcopul vicar al Arhiepiscopiei Bucureștilor a evocat contextul în care a avut loc martiriul „călugărului mărturisitor” cinstit în data de 5 mai: Sfântul Cuvios Mucenic Efrem cel Nou.

În vremea aceea, turcii cuceriseră regiunea și luau copii și tineri până în 20 de ani, înrolându-i în oastea ienicerilor și silindu-i să renunțe la credința lor și să îmbrățișeze credința mahomedană.

Sfântul Efrem (numit Constantin la naștere), orfan de tată încă de mic, a fost crescut doar de mamă împreună cu cei șapte frați ai săi. La vârsta de 14 ani, a mers în Mănăstirea Buna Vestire, zidită pe locul numit Muntele Neprihăniților, de lângă localitatea Néa Makri.

În anul 1424, turcii au atacat mănăstirea și i-au decapitat pe toți călugării, Sfântul Efrem cel Nou scăpând nevătămat, deoarece se afla într-o peşteră în care obişnuia să se retragă.

Cuceritorii revenind în acele locuri, l-au surprins pe Sfântul Efrem cu un an mai târziu și i-au cerut să spună despre viața mănăstirii și eventualele averi ale acesteia și să renunțe la credința sa.

În urma refuzului, a suferit timp de opt luni de zile „chinuri greu de expus în cuvinte, inimaginabile”, a spus PS Timotei Prahoveanul.

„A fost țintuit cu zeci de cuie, inclusiv în cap (…) Martiriul avea să culmineze în ziua de 5 mai 1426, cu împungerea trupului său de un lemn aprins, înroșit în foc, care avea să-i distrugă stomacul și să-i aducă moartea pe care el o aștepta știind că moartea pentru cei care îl iubesc pe Hristos este câștig”, a evocat Preasfinția Sa citând tradiția mănăstirii reînființate după 500 de ani de la eveniment.

Preasfinția Sa a menționat că după 1950, mănăstirea a fost redeschisă prin venirea monahiei Macaria, căreia Sfântul Efrem i-a descoperit în vedenie chipul pătimirii și locul unde se află moaștele sale.

În urma acestor descoperiri și a mai multor minuni atribuite cuviosului neomartir Efrem, în 2 martie 2011, Patriarhia Ecumenică a Constantinopolului l-a trecut în rândul sfinților. În Calendarul Bisericii Ortodoxe Române a fost înscris din 2014.
El ne învață pe toți deopotrivă, răbdarea, tăcerea, îndelunga rugăciune”, a concluzionat părintele episcop vicar.

„Înălțăm smerită rugăciune Sfântului Cuviosului Părinte Efrem cel nou, mare făcător de minuni, ca să ducă rugăciunile tuturor celor aflați în suferință, a celor care trec prin clipe grele acum, a celor care îl cinstesc din casele lor, a celor care își îndreaptă rugăciunile către Dumnezeu prin el pentru ca lucrurile să se așeze, iar milostivirea lui Dumnezeu să fie pretutindeni”, a încheiat ierarhul.

basilica.ro